

§ 14. Do kategorii A zalicza się z każdego sądu, poza aktami wymienionymi w § 13 ust. 1, po jednej sprawie typowej z okresu pięcioletniego z każdego rodzaju spraw przewidzianych w wykazie symboli spraw okręgowych sądów pracy i ubezpieczeń społecznych.

§ 15. 1. Przez okres 30 lat przechowuje się akta spraw dotyczących emerytur i rent.

2. Przez okres 10 lat przechowuje się akta spraw nie wymienionych w ust. 1.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 16. Akta spraw zakończonych do dnia 31 grudnia 1945 r. przekazuje się archiwom państwowym bez zaliczania ich do odpowiedniej kategorii.

§ 17. 1. Do kategorii A zalicza się akta spraw o przestępstwa wymienione w:

- 1) rozdziałach XVII, XVIII, XX i XXVI oraz w art. 152 i 165—167 Kodeksu karnego z 1932 r.,
- 2) dekrete z dnia 31 sierpnia 1944 r. o wymiarze kary dla faszystowsko-hitlerowskich zbrodniarzy winnych zabójstw i znęcania się nad ludnością cywilną i jeńcami oraz dla zdrajców Narodu Polskiego (Dz. U. Nr 4, poz. 16 z późniejszymi zmianami),
- 3) dekrete z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. Nr 10, poz. 50),
- 4) dekrete z dnia 16 listopada 1945 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. Nr 53, poz. 300),

5) art. 9 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17),

6) dekrete z dnia 22 stycznia 1946 r. o odpowiedzialności za klęskę wrześniową i faszyzację życia państwowego (Dz. U. Nr 5, poz. 46),

7) dekrete z dnia 13 czerwca 1946 r. o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 192 z późniejszymi zmianami),

8) dekrete z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępstwo od narodowości w czasie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. Nr 41, poz. 237 z późniejszymi zmianami),

9) art. 2—4 i 7 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o ochronie wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 45, poz. 334),

10) art. 3, 4 i 8 dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. Nr 55, poz. 437 z późniejszymi zmianami),

11) ustawie z dnia 29 grudnia 1950 r. o obronie pokoju (Dz. U. Nr 58, poz. 521).

2. Do kategorii A zalicza się ponadto akta wszystkich spraw rozpoznanych przez Najwyższy Trybunał Narodowy i specjalne sądy karne.

3. Akta wymienione w ust. 1 i 2 zalicza się do kategorii A niezależnie od terminu zakończenia sprawy.

§ 18. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 czerwca 1937 r. o przechowywaniu i niszczeniu akt i ksiąg w sprawach sądowych i administracji sądowej (Dz. U. Nr 42, poz. 335).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *W. Berutowicz*

221

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 grudnia 1975 r.

w sprawie wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych.

Na podstawie art. 142 § 2 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 83) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące stawki wynagrodzenia tłumaczy przysięgłych za sporządzenie zaświadczonego tłumaczenia:

- 1) za stronicę tłumaczenia na język polski:
  - a) z języka angielskiego, białoruskiego, czeskiego, francuskiego, litewskiego, niemieckiego, rosyjskiego, słowackiego i ukraińskiego — 50 zł,
  - b) z innego języka europejskiego i z języka łacińskiego — 60 zł,
  - c) z języka pozaeuropejskiego — 70 zł,
- 2) za stronicę tłumaczenia z języka polskiego:

- a) na język angielski, białoruski, czeski, francuski, litewski, niemiecki, rosyjski, słowacki i ukraiński — 70 zł,
- b) na inny język europejski i na język łaciński — 90 zł,
- c) na język pozaeuropejski — 105 zł.

§ 2. Za tłumaczenie tekstów naukowych, technicznych i specjalistycznych oraz streszczeń prac naukowych stawki przewidziane w § 1 podwyższa się o 50%.

§ 3. Za tłumaczenie tekstów:

- 1) sporządzonych pismem ręcznym,
- 2) wypełnionych pismem ręcznym na drukowanych formularzach,
- 3) zniszczonych lub uszkodzonych, jeżeli teksty te są trudne do odczytania — stawki przewidziane w § 1 podwyższa się o 25%.

§ 4. Za tłumaczenie tekstów naukowych, technicznych i specjalistycznych oraz streszczeń naukowych, mających cechy wymienione w § 3 — stawki przewidziane w § 1 podwyższa się o 75%.

§ 5. Za sprawdzenie i zaświadczenie dostarczonego tłumaczenia oraz za sporządzenie zaświadczonego odpisu pisma w języku obcym wynagrodzenie wynosi 50% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

§ 6. Za sprawdzenie i zaświadczenie zgodności dostarczonego odpisu tekstu w języku obcym wynagrodzenie wynosi 30% stawki przewidzianej za tłumaczenie.

§ 7. Za sporządzenie i zaświadczenie następných egzemplarzy sporządzonego przez tłumacza tłumaczenia lub odpisu pisma w języku obcym wynagrodzenie wynosi:

- 1) 20% stawki przewidzianej za tłumaczenie — w razie sporządzenia od 1 do 3 egzemplarzy,
- 2) 30% stawki przewidzianej za tłumaczenie — w razie sporządzenia co najmniej 4 egzemplarzy.

§ 8. 1. Wynagrodzenie za tłumaczenie ustne za każdą rozpoczętą godzinę obecności wynosi stawkę przewidzianą za stronicę tłumaczenia określoną w § 1.

2. Do wynagrodzeń za tłumaczenia wymienione w ust. 1 stosuje się stawki określone w § 1 pkt 2, jeżeli tłumaczenie było dokonane zarówno na język polski, jak i z tego języka.

3. Wynagrodzenie za stratę czasu wezwanego tłumacza, z którego usług następnie nie skorzystano, wynosi 15 zł za każdą rozpoczętą godzinę obecności, jednak nie więcej niż 100 zł za dobę.

4. Godziny obecności oblicza się od godziny, na którą tłumacz został wezwany, do czasu zwolnienia go od udziału w czynności.

§ 9. Przy obliczaniu wynagrodzenia za stronicę uważa się 25 wierszy, a za wiersz — 45 znaków maszynopisu (rękopisu). Stronicę rozpoczętą liczy się za całą.

§ 10. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 października 1961 r. o taryfie wynagrodzeń tłumaczy przysięgłych (Dz. U. Nr 48, poz. 257).

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1976 r.

Minister Sprawiedliwości: W. Berutowicz

222

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 grudnia 1975 r.

w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od rzemieślników trudniących się przerobem surowca rybnego.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3, art. 5 ust. 1, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 i 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rzemieślnicy trudniący się przerobem surowca rybnego, z wyjątkiem wytwarzania konserw, mogą opłacać podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu, zwane dalej „ryczałtem”, na zasadach określonych rozporządzeniem, jeżeli:

- 1) dokonują przerobu:
  - a) na rachunek własny surowca rybnego zakupionego wyłącznie od jednostek gospodarki uspołecznionej, o wartości nie przekraczającej 800.000 zł rocznie, lub
  - b) na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej powierzonego surowca rybnego i całą ilość produktu gotowego uzyskanego z tego surowca przekazują zleceniodawcy, lub
  - c) równocześnie na rachunek własny i na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej na zasadach określonych pod lit. a) i b), pod warunkiem wykonania w pełni w ciągu roku podatkowego zleceń udzielonych im przez jednostki gospodarki uspołecznionej,
- 2) przerób polegający na wędzeniu lub wytwarzaniu marynat wynosi w roku podatkowym co najmniej połowę ogólnej wartości zakupionego lub powierzonego surowca rybnego,

3) prowadzą ksiązkę zakupionego i powierzonego surowca rybnego, wydaną według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Finansów,

4) nie wykonują sami, jak też ich małżonkowie, innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; nie wyłącza jednak prawa do opłacania ryczałtu wykonywanie przez małżonka we własnym imieniu działalności podlegającej opodatkowaniu kartą podatkową oraz wykonywanie przez rzemieślnika lub jego małżonka działalności opodatkowanej w innych formach zryczałtowanych, jeżeli przepisy dotyczące tych form opodatkowania na to zezwalają.

§ 2. 1. Rzemieślnik opłacający ryczałt obowiązany jest, zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym, corocznie zgłosić obowiązek podatkowy właściwemu władzom siedziby zakładu rzemieślniczego terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego, zwanego dalej „właściwym organem”, i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

2. Wniosek o zastosowanie ryczałtu na dany rok podatkowy rzemieślnik powinien złożyć przy zgłoszeniu obowiązku podatkowego.

3. Decyzję w sprawie zastosowania ryczałtu właściwy organ wydaje w terminie dwutygodniowym od otrzymania wniosku, doręczając równocześnie rzemieślnikowi poświadczoną ksiązkę zakupionego i powierzonego surowca rybnego.

§ 3. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową od przychodów z działalności określonej w § 1 pkt 1.